

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: TO-1T/40/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010192
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Šatková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2024:4622010192.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

TO-1T/40/2022

2

Okresný súd Nitra, samosudkyňou JUDr. Janou Šatkovou v trestnej veci proti obžalovanému: A. B., pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní v Nitre dňa 17.06.2024 takto

rozhodol:

TO-1T/40/2022

2

Obžalovaný
A. B., narodený XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom C., D. E. XXXX/X,

sa podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku

oslobodzuje

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany zo dňa 03.05.2022, sp. zn. Pv 40/21/4406 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 31.01.2021 v čase o 19.40 h, ako vodič viedol v obci F. G., H. C., na priamom úseku štátnej cesty 1/64 v 106/476 km, pri I. J. K., osobné motorové vozidlo zn. C. G., evidenčného čísla C., vo svojom pravom jazdnom pruhu v smere od obce L. do obce I. rýchlosťou 46-54 km/h, kde v tom čase prechádzal cez vozovku mimo priechod pre chodcov poškodený A. E., z ľavej strany vozovky šikmo k pravej strane vozovky, pričom došlo k zrážke uvedeného vozidla s poškodeným A. E. tým spôsobom, že vozidlo narazilo pravou prednou časťou do pravej bočnej plochy tela chodca, následkom čoho došlo k zraneniam a to narazenie hlavy, narazenie hrudníka pravostranné, zlomeninu hlavice ramennej kosti tzv. humeru vpravo, narazenie pravej ruky, narazenie pravej dolnej končatiny, následkom ktorých dňa 31.01.2021 v čase o 23.00 h zomrel, podľa vykonanej pitvy bezprostrednou príčinou smrti bol úrazovo – krvácajúci šok v dôsledku zakrvácania do dutiny hrudnej a dutiny brušnej pri početných zraneniach viacerých orgánových systémov, ktoré nebol A. E. utrpel, ako chodec pri dopravnej nehode zo dňa 31.01.2021 v čase o 19.40 h a uvedeným konaním obžalovaný porušil dôležitú povinnosť, ktorá mu vyplýva z ustanovenia:

- § 3 ods. 2 písm. a) Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, t.j. účastník cestnej premávky je povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby

nehrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam;

- § 4 ods. 1 písm. c), písm. e) Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, t.j. vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke a vodič je povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči chodcom, čím porušil pravidlá cestnej premávky závažným spôsobom podľa § 137 ods. 2 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku súd odkazuje poškodených:

- Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom J. G. X, XXX XX M., IČO: XX XXX XXX

- Autonovum s.r.o., so sídlom M. XXXX, XXX XX C., IČO: XX XXX XXX

- N. E., nar. XX.XX.XXXX, A. XXXX/XX, C.

s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

TO-1T/40/2022

5

Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Topoľčany sp. zn. Pv 40221/4406 zo dňa 03.05.2022 prejednal trestnú vec obžalovaného A. B. pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona.

Z dôvodu zmeny zákonného sudcu súd postupoval podľa ustanovení § 277a Trestného poriadku a vyzval obžalovaného, aby sa vyjadril, či súhlasí so zmenou zákonného sudcu. Obžalovaný vyslovil nesúhlas so zmenou zákonného sudcu, preto súd pri vykonávaní dokazovania postupoval v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom svedkov, znaleckým dokazovaním a oboznámením na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Uviedol, že dňa 31.1.2021 sa vracal z Topoľčian do Trenčína, šoféroval hybridné osobné motorové vozidlo z trenčianskej pobočky spoločnosti O.. Vpredu na sedadle spolujazdca sedel pán F. P.. Počas jazdy sa plne venoval riadeniu motorového vozidla, išiel rýchlosťou do 50 km/h. Pri jazde v obci I. sa mu nečakane, náhle objavil chodec v tmavom oblečení s tmavou pokrývkou hlavy, bez reflexných prvkov mimo priechod pre chodcov. Prekážku zaregistroval vo vzdialenosti asi 10 metrov, chodec sa nachádzal z jeho pravej strany v okolí krajnice, už za ňou, v jazdnom pruhu obžalovaného a on ho zaregistroval na poslednú chvíľu. Akoby niečo zbieral alebo zareagoval náhle na vozidlo. To bolo tak nečakané z jeho pohľadu, akoby sa chodec zapotácal. Určite neprechádzal cez vozovku. Bol si istý, že vidí človeka, vykonával nejaký pohyb alebo fyzickú aktivitu. S presnosťou nevedel uviesť, ktorým smerom bol poškodený v čase kolízie otočený. Obžalovaný reagoval uhýbacím manévrom do ľavej strany, do protismeru, kde zaregistroval prichádzajúce vozidlo. Napriek jeho snahe sa mu nepodarilo chodcovi vyhnúť, došlo ku kolízii pravým reflektorom, poškodený preletel na kapotu. Obžalovaný odstavil vozidlo pri pravej krajnici. Poškodený bol v jazdnom pruhu obžalovaného uhlo-priečkovo, približne vo vzdialenosti 12 m za vozidlom obžalovaného a hlavou ku krajnici a šikmo cez jazdný pruh obžalovaného. Okamžite poskytovali prvú pomoc, chodec v tom čase žil. Poškodený hovoril, že nemal piť, mal radšej ostať u nej spať. Obžalovaný ďalej uviedol, že v spomínanej časti na jeho pravej strane nie sú namontované žiadne svetlá, sú tam lampy na druhej strane v protismere. V jeho jazdnom pruhu 3 z nich v tom čase nesvietili, čo ukazoval aj policajtovi. Na mieste samom pri dokumentovaní nehody v jeho jazdnom pruhu boli rozsypané buchty, koláče a na pravej strane v jeho jazdnom pruhu sa našla dóza z týchto koláčov, ďaleko od vozidla obžalovaného, min. 30 – 40 m. Dóza bola prázdna, nachádzala sa napravo niekde pri chodníku.

Svedok P. F. uviedol, že s obžalovaným išli z C., v aute šoféroval pán B., šofér išiel pomaly, auto bolo elektrické, boli ticho a zrazu pocítili náraz. Bolo to odrazu, keď zbadal chlapa, ako keby sa niečo vynorilo z vody, neočakávaná, okamžitá prekážka. On prekážku vopred nevidel. Vozovka bola nedostatočne

osvetlená, bola tma. E. urobil uhýbací manéver. Po vystúpení z auta dával poškodenému prvú pomoc, bol zranený, jeho prvé slová boli: Mal som u nej spať lebo som mal vypité. Nemal na sebe žiadny reflexný prvok. Svedok potvrdil, že na ceste boli rozsypané buchty, na pravej strane obal z buchiet. To bolo na rozhraní cesty.

Svedkyňa Q. R. L. uviedla, že v čase skutku bola na ceste domov do C., v obci R. G., cesta bola pomerne prázdna, bolo okolo 8 hodín večer, prišla pred križovatkou na M., všimla biele auto, ktoré bolo za prechodom pre chodcov a potom zaregistrovala ako sa to auto rúti do jej jazdného pruhu. V spätnom zrkadle pozrela, prečo to spravil šofér, on sa vrátil naspäť do svojho jazdného pruhu. Pomyslela si, že mu vybehol nejaký pes. Zastavila auto. Keď zistila, že je to človek, snažili sa aj s obžalovaným zistiť čo mu je. Všimla si, že poškodený nemá topánky, začala ich hľadať. Jednu topánku našla pri plote druhá bola meter alebo dva od ležiaceho. Nevidela nikoho prechádzať ani vo svojom jazdnom pruhu. Nevedela uviesť, ako sa tam odrazu zjavila osoba, nikoho nevidela prechádzať. Ak by prechádzal cez vozovku, musel by prejsť cez jej jazdný pruh. Poškodený mal tmavé oblečenie, tmavú bundu. Keď už ho ležala vidieť na ceste, nevidela, že by mal nejaké reflexné prvky na sebe. Počula, že ho niečo bolí, bol pri plnom vedomí. K podmienkam na vozovke uviedla, že mala osvetlenú jej jazdnú dráhu, bol tam osvetlený prechod pre chodcov, obžalovaný išiel po pravej strane, zastal až za tou zastávkou autobusu. Pri priechode pre chodcov, ako hľadala topánku, si všimla si, že tam boli rozsypané koláče, v protismernom pruhu, v jazdnom pruhu obžalovaného.

Znalec Q. S. F., na hlavnom pojednávaní dňa 17.06.2024 predniesol znalecký posudok č. 9/2021 vrátane jeho doplnku, v ktorom k technike jazdy vodiča A. B. uviedol, že sa pravdepodobne plne nevenoval riadeniu, dokonale nesledoval situáciu a chodca nezaregistroval, až v okamihu, kedy doňho narazil. Technika jazdy bola v danom dopravnom priestore a danom čase nesprávna. K spôsobu chôdze chodca A. E. uviedol, že prechádzal cez vozovku v mieste, kde nie je priechod pre chodcov, neprechádzal kolmo na os vozovky. Konal v rozpore s technickým výkladom ustanovení § 533 odsek 3 a 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. G. A. E. neuskutočnil vstup do vozovky z technického hľadiska bez nebezpečenstva. Technika jeho pohybu pri predchádzaní z jednej strany vozovky na druhú bola nesprávna. G. A. E. vytvoril vodičovi vozidla C. G. A. B. prekážku nie náhlu, ale bola to prekážka neočakávaná. Ak by vodič vozidla C. G. dostatočne sledoval dopravnú situáciu pred svojim vozidlom a začal reagovať na chodca, keď chodec prekračoval stredovú deliacu čiaru, mohol svoje vozidlo zastaviť vo vzdialenosti cca 1,7-1,9 m pred miestom zrážky, pred koridorom chodca. Technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla C. G. A. B., ktorou sám osebe znemožnil zabrániť dopravnej nehode.

Na svojich záveroch zotrval aj po vykonaní vyšetrovacieho pokusu, ktorý bol realizovaný aj v jeho prítomnosti a oboznámení sa s kontrolným znaleckým posudkom Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline č. 143/2023 vrátane jeho doplnku č. 1, ktorý bol predložený s ohľadom na vykonaný vyšetrovací pokus zo dňa 04.03.2024. Uviedol, že vykonal pokus dňa 13.02.2021, bez prítomnosti procesných strán, OČTK a súdu. Svoje zistenia premietol aj do znaleckého posudku (obrázky na str. 16 spisu). K rozporom v znaleckých posudkoch uviedol, že znalecký ústav nebral do úvahy možnosť pohybu chodca zľava. Súdu predložil obrázok náčrtu pravdepodobného pohybu chodca po vozovke, ktorý sa nachádza aj v znaleckom posudku. K tomu uviedol, že sa stotožnil aj s možnosťou, že chodec prešiel cez priechod pre chodcov, ale nestotožňuje sa, že by chodec vošiel do vozovky sprava, cúval, otočil sa. Nie je podľa neho pravdepodobné, že by cúval a vošiel do vozovky a ešte sa otočil, tak, aby vodič do neho narazil do pravej časti. K výpovedi svedkyne R. L. uviedol, že v okamihu nárazu sa svedkyňa nachádzala 150 m od nehody, nemohla nič vidieť, bola tma a cesta bola vlnitá. Svedkyňa zareagovala až na to, že vozidlo C. vybočilo zo svojho jazdného pruhu. T. aj z opačnej strany preto nerobil. K veciam na vozovke uviedol, že tieto si na mieste všimol, nezaznamenával ich, nakoľko to pre vec nemalo význam. K osvetleniu vozovky v okamihu skutku uvádzal, že osvetlenie bolo dostatočné, fungovalo, fotografie v spise skresľujú skutočnosť.

Znalecký ústav Žilina vypracoval kontrolný znalecký posudok č. 143/2023 a následne na základe vykonaného vyšetrovacieho pokusu doplnok č. 1 k znaleckému posudku, ktorý na hlavnom pojednávaní predniesol R. Q. J. L., J.. Zo záverov vyplýva, že vo vzťahu k minimálnej dohľadovej vzdialenosti bol technickou príčinou predmetnej dopravnej nesprávny vstup chodca do vozovky, pričom vodič vozidla C. nemal technickú možnosť predmetnej dopravnej nehode zabrániť a to ani včasnou a správnou reakciou a jazdou rýchlosťou 50 km/h. Skutočnosť, že v rozhodujúcom čase sa na vozovke nachádzal tmavo

oblečený chodec, bola taká okolnosť, ktorá vyvolala kolíziu situáciu, ktorú už vodič nemohol odvrátiť. Za daných okolností bola vodičovi vytvorená prekážka z technického hľadiska náhla. Konečné posúdenie rýchlosti pre daný úsek primeranej (s ohľadom na skutočnosť, že v oblasti miesta dopravnej nehody sa nachádzali priechody pre chodcov a tiež autobusová zastávka) považuje ústav za otázku právnú, ktorú neprináleží hodnotiť technickým znalcom.

Znalec považoval za potrebné uviesť, že v rámci vyšetrovacieho pokusu boli zadokumentované vzdialenosti niektorých stôp, napríklad miesto, kde malo dôjsť k zrážke a to podľa vodiča vozidla C.. Poloha miesta zrážky, ktoré pri rekonštrukcii označil vodiča vozidla C., je podľa znaleckého ústavu technicky neprijateľná. Ak by malo dôjsť k nárazu do chodca v mieste ako to označil vodič vozidla C. počas vyšetrovacieho pokusu, potom by vzdialenosť miesta zrážky a konečnej polohy chodca bola cca 1 m. Z technického hľadiska však nie je možné vysvetliť jav, aby po náraze predmetného vozidla C. bol chodec odhodnený iba na vzdialenosť cca 1 m, a to pri takom poškodení, aké boli na vozidle C. a tiež pri rozsahu a charaktere poranení, k akému došlo u chodca počas nehodového deja. Takýto dej je technicky úplne neprijateľný.

Najdôležitejší rozdiel posudku Znaleckého ústavu Žilina oproti posudku Q. F. je okolnosť - nameraná hodnota vzdialenosti, na ktorú mohol vodič rozpoznať chodca. Pre vyhodnotenie tejto okolnosti je podľa znaleckého ústavu veľmi dôležité zohľadniť aj vplyv protiúducho vozidla, a to preto, lebo protiúducho vozidlo spôsobuje, že na sietnicu oka vodiča vozidla C. dopadá svetlo s protiúducho vozidla a na túto skutočnosť ľudské oko reaguje tak, že zúži zreničku, pri dôsledku toho javu sa stávajú málo viditeľné objekty nerozpoznateľné. Práve pre zohľadnenie tejto okolnosti bola dohľadová vzdialenosť zistená takým spôsobom, že do protiúducho jazdného pruhu v príslušnej vzdialenosti bolo ustálené protiúducho vozidla a dohľadnosť bola zameraná s týmto vplyvom. Ak by sa táto okolnosť nezohľadnila, potom by dohľadová vzdialenosť bola väčšia a mohla by viesť k záveru, že vodič by včasnou reakciou dopravnej nehode zabránil, avšak z predložených podkladov podľa znaleckého ústavu vyplýva, že oproti vozidlu C. sa pohybovala iné vozidlo. Meranie, ktoré vykonával Q. tento efekt nezohľadňoval, a preto dospeli znalci k diametrálne rozdielny záverom, jednak z hľadiska dohľadovej vzdialenosti, ale táto má bezprostredný súvis s možnosťou zabránenia zrážky a tiež s technickou príčinou.

Znalecký ústav sa nestotožnil ani so záverom Q. F., ktorý uviedol, že chodec nevytvoril prekážku náhlu, a to preto, lebo z dodatočného merania dohľadnosti bolo zistené, že vodič mohol chodca rozpoznať iba na takú vzdialenosť, z ktorej už pri jazde rýchlosťou 50 km a pri včasnej reakcii, nemal možnosť nehode zabrániť, a v takýchto podmienkach sa jedná o vytvorenie prekážky náhle. Čo sa týka pohybu chodca pred zrážkou, tak zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctva vyplýva, že došlo k nárazu do pravej strany chodca, z čoho vyplýva, že v okamihu zrážky bol chodec s istotou privrátený pravou stranou k vozidlu. Pred okamihom zrážky však pohyb chodca nie je opísaný v žiadnej zo svedeckých výpovedí, pričom technicky existuje viacero verzií ako sa mohol chodec do okamihu zrážky dostať. A to buď takým spôsobom, že plynule prechádzal vozovku zľava doprava, a počas prechádzania došlo k zrážke, alebo mohol prechádzať zľava doprava, počas pohybu zastaviť, napr. vplyvom toho, že rozpoznal prichádzajúce vozidlo a ostal stáť, ďalšou možnosťou je vstup chodca do vozovky sprava a následne jeho zastavenie a otočenie sa o 180 stupňov napr. v snahe chodca opustiť koridor pohybu vozidla, ktoré sa blížilo do miesta zrážky a poslednou možnosťou je prvotne pohyb chodca zľava doprava z pohľadu vodiča s tým, že chodec opustí koridor pohyb u vozidla a následne by došlo k prípadnému zapotácania a kroku smerom dozadu. Pri všetkých týchto pohyboch je možné vysvetliť náraz do chodca sprava. Aj v prípade, že by došlo k javu, kedy by chodec tesne pred okamihom zrážky vstal z vozovky, tak táto skutočnosť nemá vplyv na posúdenie technickej príčiny a to preto, lebo vodič reagoval na približne takú vzdialenosť ako bola dohľadová vzdialenosť na tmavo oblečeného stojaceho chodca. V okamihu zrážky chodec určite stál, čo vyplýva zo zranení a poškodenia vozidla, čiže nebol v polohe čiastočne alebo úplne skrčenej polohy. Aj samotné zdvihnutie chodca zo skrčenej do stojacej polohy, na tento úkon je potrebný určitý čas, ak by aj dochádzalo k efektu vstávania chodca, tak vodič na chodca reagoval približne rovnako akoby reagoval na stojaceho, a preto tu nie je súvis s technickým posúdením predmetnej dopravnej nehody. V znaleckej praxi je bežné, že sa nevykonávajú výpočty všetkých možných variantoch takéhoto pohybu, ale spracuje sa výpočet, pri ktorých má vodič nepriaznivé podmienky, takýto postu je bežný v trestnom konaní z hľadiska prístupu znalcov, nakoľko týmto sú zohľadnené také podmienky, ktoré je možné technicky preukázať. Na strane č. 44 podaného posudku a obrázok 19 je zobrazená poloha vozidla C. v okamihu zrážky aj protiúducho vozidlo P., ktoré sa nachádza vo vzdialenosti cca 51 metrov od okamihu zrážky, Q. uviedol, že vozidlo bolo vo vzdialenosti 150 m, pričom je potrebné uviesť, že túto vzdialenosť nie je možné exaktne vypočítať, avšak pre technické účely je potrebné zohľadniť takú vzdialenosť, ktorú je možné považovať za technicky prijateľnú, a pri ktorej vznikajú vodičovi vozidla C. nepriaznivé podmienky. Dodal, že pri zohľadnení vzájomného pohybu vozidiel C. a P. bolo vychádzané

z opisu deja zo stany R. L., ktoré v zápisnici zo dňa 13.2.2021 uvádzala, že Vozidlo C. vykonalo zmenu smeru jazdy do jej jazdného pruhu a následne späť do svojho pruhu a zostalo stáť a uviedla, že v tom videla niekoho ležať na vozovke. Z tejto skutočnosti možno usudzovať o tom, že v najkratšej vzdialenosti sa vozidlo P. mohlo pohybovať v takej, aby ešte malo možnosť uvidieť ležiacu osobu na vozovke – je to zobrazené na str. 46 ZP obrázok 22, kde vodička má výhľad na chodca ktorého míňa vľavo, pričom súčasne je možné uviesť, že túto vzdialenosť nie je možné exaktne vyhodnotiť a nemôžeme ani prijať záver, ako výsledok technického výpočtu potom, že protiidúce vozidlo sa pohybovalo takým spôsobom že nijakým spôsobom neovplyvnilo výhľadové pomery vozidla C. ako to uvádza Q..

Predmetné vozidlo C. bolo vybavené tiež asistenčnými systémami rozpoznania chodca a cyklistu, ktorých princíp je taký, že ak tieto rozpoznajú chodca alebo cyklistu v koridore jeho pohybu, na toto reagujú a zastavia vozidlo bez toho, aby vodič začal sám brzdiť a tlačiť na brzdomý pedál. Práve logickým vysvetlením skutočnosti, že asistenčné služby neznižili rýchlosť jazdy a nezastavili, môže byť napr. okolnosť, že chodec skôr nebol rozpoznateľný, ani týmito asistenčnými systémami, teda, že došlo k efektu, aký bol zistený pri dodatočnom meraní počas vyšetrovacieho pokusu.

Súd v rámci dokazovania oboznámil znalecký posudok znalcov A. U. L. a A. N. B., J., z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva č. 3/2021, 26/2021, z ktorého vyplýva, že bezprostrednou príčinou úmrtia A. E. bol úrazovo – krvácajúci šok pri početných poraneniach viacerých orgánových systémov – polytrauma, ktoré utrpel ako chodec pri zrážke s osobným motorovým vozidlom dňa 31.01.2021 v čase približne o 19:40 hod. Všetky zranenia zistené pri pitve neb. A. E. vykazovali známky vitálnej reakcie, teda ich menovaný utrpel za živa. V priebehu pitvy bola neb. A. E. odobratá vzorka krvi na vyšetrenie koncentrácie alkoholu, ktorá bola vyšetrená metódou plynovej chromatografie, pričom bola stanovená koncentrácia alkoholu v krvi 0,28 g/kg (t.j. promile). Zistená koncentrácia alkoholu zodpovedá koncentrácii alkoholu v tele poškodeného v čase jeho smrti dňa 31.01.2021 o 23:00 hod. A. E. bola odobratá vzorka krvi aj zaživa, po jeho prijatí do nemocnice v Topolčanoch, presný čas odberu znalcom nebol známy, pričom bola zistená koncentrácia alkoholu v krvi 0,40 g/kg (promile). Podľa znalcov A. E. pred smrťou požil alkohol, pitím bol prakticky neovplyvnený.

Súd postupom podľa 269 Trestného poriadku oboznámil v rámci dokazovania listinné dôkazy: lekárska správa a predbežný pitevný nález, súhlas k pochovaniu mŕtvol.

Z výsledkov toxikologického vyšetrenia A. E. vyplynulo, že pri nehode mu bolo zistené množstvo alkoholu 0,40 g/kg (promile). Dychová skúška na zistenie alkoholu v krvi obžalovaného, vykonaná bezprostredne po dopravnej nehode, bola negatívna

Súd v rámci listinných dôkazov oboznámil aj Záznam dopravnej nehody a spisový materiál ODI Topolčany, s presným popisom účastníkov dopravnej nehody dňa 31.01.2021 o 19:40 hod., okolnosťami zistenými na mieste nehody. Motorové vozidlo C. G. viedol obžalovaný A. B., spolujazdec bol P. F., protiidúce vozidlo zn. P. viedla Q. R. L. ako svedok nehody, chodec bol neb. A. E..

Zo zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody, vrátane náčrtku, plánika a fotodokumentácie je zrejme miesto dopravnej nehody, zameranie polohy účastníkov nehody. Povrch vozovky bol suchý, neznečistený, bol jasne viditeľný vodiaci pruh, komunikácia bola bez závad. Poveternostná situácia bez sťažných podmienok, k nehode došlo v noci, za verejného osvetlenia.

K osobe obžalovaného súd zo správy o povesti zistil, že A. C. voči obžalovanému neeviduje žiadny priestupok. Podľa pracovného posudku je obžalovaný spoľahlivý, na svojej pracovnej pozícii dosahuje vynikajúce výsledky.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného mal súd preukázané, že doposiaľ nebol súdne trestaný.

Podľa Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov mal obžalovaný evidovaných 9 priestupkov na úseku plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky, v rokoch 2016-2021. Nebol mu uložený zákaz viesť motorové vozidlá ani zadržaný vodičský preukaz.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, rešpektujúc pri tom základné zásady Trestného poriadku.

K spáchaniu trestného činu zákon predpokladá splnenie dvoch podmienok - musí ísť o protiprávny čin a jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. Predpokladom trestnej zodpovednosti je bezpečné zistenie príčinného pôsobenia konania obžalovaného na spoločenské vzťahy chránené Trestným zákonom a toho, či toto konanie obsahuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

V prípade dopravných nehôd je veľmi významný dôkazom znalecký posudok a výpoveď znalca resp. znalcov, ktorý posudzuje a zodpovedá odborné otázky súvisiace s dopravnou nehodou.

Znaleckým dokazovaním, ktoré vychádzalo z meraní na mieste samom po skutku, ďalej pri vyšetrovacom pokuse dňa 04.03.2024, a vychádzalo aj z výpovedí obžalovaného a svedkov Q. R. L. a P. F., vyplynulo, že vo vzťahu k minimálnej dohľadovej vzdialenosti bol technickou príčinou predmetnej dopravnej nesprávny vstup chodca neb. A. E. do vozovky, pričom vodič vozidla C. - obžalovaný A. B. nemal technickú možnosť predmetnej dopravnej nehode zabrániť, a to ani včasnou a správnou reakciou a jazdou rýchlosťou 50 km/h. Skutočnosť, že v rozhodujúcom čase sa na vozovke nachádzal tmavo oblečený chodec, bola taká okolnosť, ktorá vyvolala kolíznú situáciu, ktorú už vodič nemohol odvrátiť. Za daných okolností bola vodičovi – obžalovanému A. B. vytvorená prekážka z technického hľadiska náhla. S ohľadom na prijaté závery znaleckého dokazovania preto nemožno uzavrieť, že obžalovaný neprispôbil svoje správanie situácii v cestnej premávke, práve naopak. Obžalovaný podľa názoru súdu nenesie zodpovednosť za spôsobený následok - smrť nehoheho A. E., nakoľko nemohol predvídať ani predpokladať, že nehoheý A. E. vojde v tmavom oblečení, s tmavou pokrývkou hlavy a bez reflexných prvkov na vozovku. Bol to práve nehoheý A. E., ktorý mohol dopravnej nehode zabrániť tak, že by na vozovku nevošiel nesprávnym spôsobom, navyše v tmavom oblečení.

Podľa ustálenej súdnej praxe nemožno od vodiča motorového vozidla idúceho povolenou rýchlosťou, ktorá je primeraná, taktiež s ohľadom na poveternostné podmienky, stav vozovky a pod. očakávať, aby predvídať, že dospelí chodci môžu nečakane vstúpiť do vozovky a aby preto obmedzil rýchlosť svojho vozidla tak, aby mohol včas zastaviť pri vyskytnutí nepriaznivej situácie spôsobenej tým, že chodci hrubo porušili pravidlá cestnej premávky (Rt - 7TZ/96/80).

Osoba nie je zodpovedná za trestný čin usmrtenia podľa § 149 Trestného zákona, ak následok bol vyvolaný nevypočítateľným a neodvrátiťelným konaním poškodeného. Od osôb tiež nemožno požadovať, aby vždy predvídali od druhých možné porušenie ich povinností a z toho následne príčinnú súvislosť vedúcu k spôsobeniu smrti

Všetky vykonané dôkazy vedú súd k záveru, že hoci sa skutkový dej uvedený v skutkovej vete obžaloby stal, nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu, a to s poukazom na absenciu jeho subjektívnej stránky, ktorou je zavinenie.

Zavinenie je podstatnou náležitosťou trestnej zodpovednosti, čím je vyjadrená jedna zo zásad trestného konania, a to že bez zavinenia niet trestného činu ani trestu.

Na základe uvedených právnych úvah mal súd za to, že v danom prípade skutok nie je trestným činom a podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčanoch, keďže obžalovaný svojom konaním nenaplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu usmrtenia podľa § 149 odsek 2 Trestného zákona.

V kontexte s uvedeným súd s použitím § 288 odsek 3 Trestného poriadku poškodených s ich nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

TO-1T/40/2022

5

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.